

Het hoofdredactionele commentaar staat stil bij het paard. De redactie constateert dat de mechanisatie in Nederland geleidelijk aan verschuift van de viervoeter naar de vierwieler. Desondanks juicht de redactie speciale tentoonstellingen met werktuigen voor de paardentraction toe. Kijkend naar de toekomst dacht LandbouwMechanisatie vijftig jaar geleden dat er een rol blijft voor het paard bij zaai- en verzorgingswerk. De redactie breekt daarom een lans voor het warmbloedpaard dat voor die taak beter geschikt zou zijn dan het werkpaard.

Het artikel over de problemen met het bietentransport is van de hand van de heer J.G. van Liere van het Rijkslandbouwconsulentschap voor de Zeeuwse Eilanden. Hij constateert een sterke uitbreiding van het areaal suikerbieten en hogere opbrengsten per hectare. Daar tegenover staan de beperkte capaciteit van de fabrieken en het teruglopende aanbod aan arbeidskrachten. De voortschrijdende mechanisatie maakt deze problemen eerder groter dan kleiner, omdat de tractor bij droog weer de transportpaarden wel kan vervangen maar bij nat weer niet. De voorzichtige opkomst van de eenassige kieper die meer druk op de achterwielen van de trekker geeft dan de algemeen gangbare vierwielige wagen, verlicht de problematiek, maar Van Liere pleit ook voor aftakas-aangedreven transportmaterieel.

Het verladen van bieten met netten in een schip. Paarden hebben een halve eeuw geleden bij het transport van de bieten het voordeel dat ze onder natte omstandigheden beter van het land afkomen dan een lichte trekker.

Een getrokken eenrijige rooier achter een Unimog. De 'trekker' neemt via de opzetstukken op de laadbak meteen ook de afvoer van de bieten voor z'n rekening. De bak is ten behoeve van het lossen driezijdig kiepend.

De Cappon kantelploeg (onder) met twee afzonderlijk verstelbare ploegbomen. Kantelploegen zijn vooral populair op lichte gronden.

Tweescharige wentelploeg van Rumpstadij. De plaatsing van de risters boven elkaar geeft op zwaardere grond een stabielere gang dan bij de kantelploeg.

Op 18 september van het jaar 1959 vindt er in Sluiskil een demonstratie grondbewerking plaats. Het perceel is 45-50 procent afslibbaar met een goede kalktoestand en een laag gehalte aan organische stof. Het perceel is tot een diepte van 10 cm vooerbewerkt met een droge top laag en daaronder vocht. Auteur J. Boer constateert dat de twintig ploegen die meedoen over het algemeen goed ploegwerk leveren met een prachtige verkruiemeling. Er wordt gedemonstreerd met wentelploegen en kantelploegen. Laatstgenoemde (met een hoek van 90 graden tussen de ploeghelften) zijn met name populair op zandgrond, omdat, zoals J. Boer het uitlegt, de druk op het landwiel groter is dan bij wentelploegen en de beide ploegdelen afzonderlijk instelbaar zijn. De auteur gaat verder uitvoerig in op de vorm van het rister en maakt daarbij onderscheid tussen schroefvormig en cilindrisch. De praktijk blijkt vaak te kiezen voor een mengvorm tussen deze twee. De enige spitmachine die in Sluiskil aanwezig is zit achter een Fordson Major die speciaal voor dit doel voorzien is van een kruipbak op de transmissie. De vergrabingsbak op de aftakas dient ervoor om het toerental van 720 bij volgas terug te brengen naar 540.

Volgens de metelling van 1958 (die door J.A. Vollaers wordt aangehaald in een artikel over trekkerkosten) kent Nederland in dat jaar ruim 60.000 trekkers. In 1945 waren er dat slechts 2.500. De toename in die dertien jaren (2.400 procent) is dus enorm. Vollaers werkt bij het Instituut voor Landbouwtechniek en Rationalisatie (het ILR, dat later IMAG wordt) en plaatst de kosten van de trekker tegenover de loonkosten die fors stijgen, met name in tweede helft van de jaren vijftig. Dat versterkt de populariteit van de trekker. In 1936 was het gemiddelde uurloon van een landarbeider 25 cent; in 1959 zit het op 165 cent. De prijs per uur van een 25 pk petroleumtrekker werd in 1936 berekend op 77 cent en in 1958 op 249 cent. Voor een 25 pk dieseltrekker in 1958 zijn die kosten 185 cent per uur. De loonkosten van 165 cent per uur komen daar al dicht in de buurt.

De voorplaat van LandbouwMechanisatie 10/59 heeft zo op het eerste oog weinig met landbouwmechanisatie van doen. Een nadere beschouwing van deze foto van E. Strooker leert dat het schip wordt geladen met suikerbieten. De keuze voor deze voorplaat laat zich verklaren uit een artikel in de LandbouwMechanisatie van vijftig jaar geleden met de titel 'Problemen rondom het bietentransport in ZW-Nederland'.

LandbouwMechanisatie Oktober 1959 een halve eeuw terug in de tijd

De Ley lader is nieuw in het gamma van Louis Nagel. Deze hydraulische arm is geschikt voor trekkers van 22 tot 35 pk en heeft een zwenkbereik van 315 graden. De beide steunpoten zijn draaibaar en dus smal of breed neer te zetten.